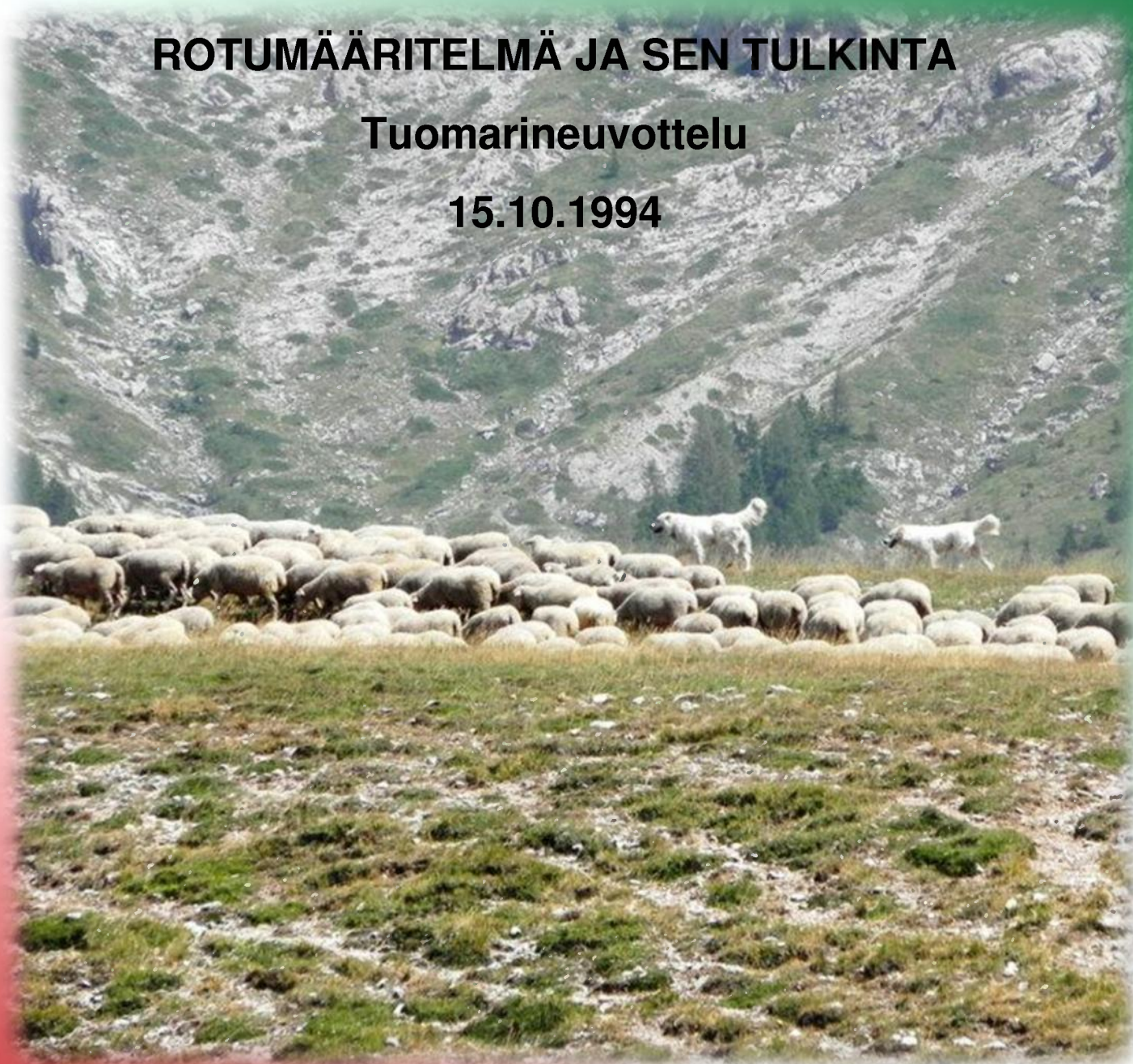

MAREMMANO-ABRUZZESE

ROTUMÄÄRITELMÄ JA SEN TULKINTA

Tuomarineuvottelu

15.10.1994

Suomen Maremmano-Abruzzese Seura ry

YLEISTÄ**RODUN HISTORIAA / KÄYTTÖTARKOITUS
ROTUMÄÄRITELMÄ**

Paimenkoirarotu, jonka pääasiallinen käyttötarkoitus on laumojen suojeleminen ja omaisuuden vartiointi. Tämä ikivanha laumojen vahtikoira polveutuu sekä paimenkoirista, joita edelleen käytetään Abruzzossa lampaita laidunnettaessa, että Toscanan ja Latiumin Maremmalla käytetyistä paimenkoirista. Erityisesti vuodesta 1860 lähtien, jolloin karjalaumoja siirrettiin alueelta toiselle, nämä kaksi rotua alkoivat sekoittua toisiinsa.

HISTORIAA

Rodun tarkka alkuperä, kuten muidenkin lammasvahtirodun, on hämärän peitossa. Näin siitäkin huolimatta, että n. 5000 vuotta sitten kreikkalaiset kirjailijat Aristoteles sekä Xanyhenon viittaavat paimenten vahtikoiraan ja nimeävät Aasian alkuperäispaikaksi. Molemmat pitävät Intiaa lammasvahtien kotimaana, mutta monet seikat viittaisivat Tiibettiin ja Tiibetin mastiffiin alkuperäisrotuna.

Ensimmäiset todisteet valkoisista lammasvahteista saadaan Marcus Terentius Varren maataloutta käsittelevästä kirjasta n. 50 eKr. Kirjassaan Varro kuvailee tarkasti paimenten lammasvahtia ja kuvaus sopii miltei täydellisesti nykyiseen maremmano-abruzzeseen. Tämä taitava kirjailija sijoittaa sen ajan valkoisen lammasvahdin Italiaan, Espanjaan ja Kreikkaan sekä antaa tarkan kuvauksen koiran työskentelytavasta.

Muutama vuosisata Varron jälkeen kirjoitti myös toinen latinalainen kirjailija Lucius Moderatus Columella maataloudesta ja kuvasi valkoisia lammaskoiria samaan tapaan. Englantilainen aikakauslehti "The Penny Magazine" antaa tuoreemman kuvauksen rodusta vuonna 1833. Italiaa kiertänyt kirjoittaja kuvailee tämän lammasvahdin uskomattoman hurjaksi ja teräväksi.

Perinteinen lammastalous Italiassa on yhtä vanhaa kuin itse maakin. Abruzzon alue käsittää Apenniinien vuoristojonon korkeimmat huiput, joista monet ovat yli 2000 m korkeita, jotkut yltävät miltei 3000 metriin. Vuoristoalueen kivinen maaperä ja korkeat tasangot sopivat luonnollisesti paremmin laidunmaaksi kuin maanviljelyyn. Sama koskee myös vastakohtaa Latiumin Maremman suoaluetta, jota ennen 1950-luvun ojituksia käytettiin lampaiden, nautojen ja hevosten laidunmaana. Lampaiden hoito on ollut erittäin suurimittaista näillä alueilla Rooman ajoista lähtien.

Ennen viime maailmansotaa näillä alueilla laidunsi yli miljoona lammasta. Tällainen ikivanha ja hyvin kehittynyt lammastalous edellyttää luonnollisesti erinomaisten lammaskoirien olemassaoloa. Tämän koiran välttämättömät ominaisuudet ovat kestävyys elää avoimessa maastossa ympäri vuoden sekä voima ja rohkeus karkottaa sudet, varkaat ja karhut. Lampaanhoito on aina ollut luonteeltaan liikkuvaa. Talvilaitumet ovat olleet Tavolieressa sekä Compagna di Romassa ja kesälaitumet Abruzzon vuoristotasangoilla. Vuosituhansien ajan siirtyminen on tapahtunut samoja vuoristoteitä pitkin paimenten ja koirien avulla, mutta nykyään lampaat kuljetetaan kuorma-autoilla.

Abruzzon vuorilla on aina ollut susia ja karhuja ja samoin niitä elää siellä vielä tänäkin päivänä. Tästä johtuen maremmano-abruzzesea käytetään edelleen erittäin paljon lammasvahtina kuten vuosisatoja sitten. Koiran jatkuva työ käyttö on taannut sen, että kennelkasvatuksella ei ole ollut rotuun sellaisia tuhoavia muutosvaikutuksia kuin monessa muussa rodussa. Maremmano-abruzzesen ulkonäkö ja luonne ovat siis säilyneet miltei koskemattomina meidän päiviimme asti, mikä tekee rodusta poikkeuksellisen ainutlaatuisen. Italiassa on nykyään noin 20.000 maremmano-abruzzesea. Näistä noin puolet työskentelee lammasvahteina ja puolet vartioi omistajansa reviiä ja omaisuutta.

TYÖSKENTELYTAPA

Hyvä maremmano-abruzzese on rohkea, vahva ja itsenäinen. Nämä ominaisuudet ovat välttämättömiä, jotta se pystyisi kamppailemaan susien, varkaiden ja karhujen kanssa, selviytyisi avoimessa maastossa ja kykenisi työskentelemään ilman paimenen apua. Paimenen ja koiran välinen suhde perustuu enemmän yhteistyöhön kuin sokeaan tottelevaisuuteen, joskaan sitä ei pidetä haittana, sillä koirilla on synnynnäinen kyky hoitaa työnsä. Lammaslauma koostuu 400-500 yksilöstä, ja niitä vartioi tavallisesti neljä koiraa. Jotta yhteistyö olisi täydellistä, tulee koirien olla yhdessä kasvaneita ja molempaa sukupuolta. Koirien peruskäyttäytymiseen kuuluu, etteivät ne koskaan jätä laumaa, oli päivä tai yö tai paimenen ollessa pois useitakin tunteja. Koirat oleskelevat tavallisesti aivan lauman lähellä ja vaikuttavat laiskoilta ja unisilta. Tällainen käyttäytyminen on kehittynyt vuosisatojen aikana niukkojen elinolosuhteiden vaikutuksesta; energiaa kulutetaan vain ehdottoman välttämättömissä tilanteissa. Koirat ja lampaat tuntevat toisensa hyvin. Koirat pitävät vieraat lampaat loitolla ja lampaat puolestaan tahtovat suojaa vierailta koiriita. Jos yksi lammas jää jälkeen, koirat odottavat kunnes se on saavuttanut muun lauman. Tämä käytös ei ole paimentamista sanan varsinaisessa merkityksessä, sillä lauman koossa pitäminen perustuu vahtimiskäyttäytymiseen: on helpompi vahtia laumaa, kun se on yhtenäinen.

Vahtimisessa maremmano-abruzzese on vertaansa vailla. Lammaslauman lähestyminen päiväsaikaan on lamaanuttava kokemus, sillä hyökkäys on raivoisa. Liikkumatta oleminen pysäyttää tavallisesti hyökkäyksen. Luonnollisesti epäilyttävä käytös tai yöllinen lähestyminen on hengenvaarallista. Nartut ovat vartijoina parempia kuin urokset, sillä niiden herkkyyks ja pehmeämpi luonne tekee niistä levottomampia ja pitää ne jatkuvasti valppaina. Urokset, tietoisina voimistaan, ovat huolettomampia kuin nartut ja usein uneliaita.

Lähestyttäessä erillistä lammastarhaa kuullaankin ensimmäisenä narttujen haukkuvan ja jotkut nousevat ylös seuraten valppaina tilannetta. Sitten yhtäkkiä ilmestyvät urokset kuin tyhjästä. Narttujen hälyttäminä ne tutkailevat ympärilleen päätään kurottaen, korvat eteenpäin suuntautuneina, rinta kehä pullistuneena ja häntä korkealla. Kun ne havaitsevat tunkeilijan, ne puhkeavat pitkään ulvontaan. Selkäkarvat nousevat pystyyn ja antavat koirille pahaa ennustavan ulkomuodon. Ne kerääntyvät nopeasti vieraan ympärille, tanssivat jännittyneinä ja muutaman metrin etäisyydeltä rynnistävät hyökäten. Silmät ovat viirumaiset, korvat taakse vedetyt ja häntä upotettuna vatsan alle.

Maremmano-abruzzesen päävihollinen on susi. Etelä- ja keski-Italiaan on muodostunut vuosisatojen kuluessa erikoinen ekologinen tilanne. Siellä suden uusi saaliseläin on lammas. Italia on ollut pitkään tiheään asuttua ja teollistumiseen asti oli kaikki maa käytännöllisesti katsoen vapaasti käytettävissä seudun asukkaille. Suuret kasvissyöjät kuten hirvi- ja kauriseläimet ovat suden luonnollisia saaliseläimiä. Niitä ei niinkään metsästetty vähiin vaan valtavat karjalaumat, jotka käyskentelivät niityillä ja metsäalueilla, karkottivat ne pois. Tämän takia suden täytyi ryhtyä saalistamaan kesykarjaa, erityisesti lampaita. Samalla myös sen metsästystekniikka muuttui. Yrittäessään varastaa lampaan susi lähestyy lammasaitausta varovasti pysytellen tarkasti vastatuulella. Yön pimetessä ja paimenten mentyä levolle se odottaa kärsivällisesti sopivaa tilaisuutta. Se lähestyy tarhaa varjon lailla ryömien hiljaa ja syöksyen sitten nopeasti lauman sekaan tarttuen uhriinsa. Susi ei tapa lammasta heti vaan poistuu elävää lammasta niskasta kantaen välttymään näin kantamasta kuollutta painoa. Nyt se ei enää voi piiloutua koiriita, joiden työskentelytapaan kuuluu suden hämmentäminen hyökkäämällä eri suunnilta yrityksenä saada susi irrottamaan otteensa saalistaan. Vain täysikasvuisilla koirilla on riittävästi rohkeutta ryhtyä taisteluun tällaisen vihollisen kanssa. Nartut ja nuoret koirat haukkuvat raivokkaasti lähetyvillä. Susi pysyy puolustuskannalla kiinnostuneena vain pakenemaan saaliinsa kanssa. Samalla sen on pakko yrittää torjua koirien hyökkäykset. Ne koettavat puskea sutta kaataakseen sen kumoon ja repiäkseen sen vatsan. Suden taktiikkaan puolestaan kuuluu päähän ja kaulaan pureminen.

Paimenet, jotka tuntevat hyvin suden tavat, tyypistävät koiriensa korvat tiiviisti kallon myötäisiksi ja laittavat niille kaulaan rautaisen pannan, jossa on suuret ulospäin sojottavat piikit. Korvat tyypistetään koiran ollessa hyvin nuori ja omalaatuisen tavan mukaan pois leikatut palaset paistetaan ja syötetään samalle pennulle. Menettelyn uskotaan vahvistavan koiran luonnetta ja tekevän siitä erityisen tehokkaan lampaiden vartijan. Susi ei pysty pitämään puoliaan koiria vastaan, joilla on tyypistetyt korvat ja piikkipannalla suojattu kaula.

Paimenten mukaan ensimmäinen yhteenotto suden kanssa jää nuoren koiran mieleen niin vahvasti, ettei se enää koskaan sen jälkeen pysty nukkumaan yöllä rauhallisesti. Yhtenä osana maremmano-abruzzesen opettamiseen kuuluu juokseminen lauman ympärillä huutaen "lupo, lupo" (tarkoittaa susi) ja näin varoittaminen kaikista mahdollisista hyökkääjistä. Erottaakseen suden ja koiran toisistaan paimenet suosivat valkoisia lammasvahteja.

Joskus karhu yrittää Abruzzon vuoristossa saada vaihtelua ruokavalionsa saalistamalla lampaita,

mutta takkuiset vahdit ryhtyvät taisteluun. Suuri, pelottava tunkeilija ympäröidään, ja yhden koiran kiinnittäessä karhun huomion etupuolelle puree toinen sitä takajalkoihin. Kun karhu kääntyy yrittäessään puolustautua, hyökkääkin toinen koira takajalkoihin ja näin jatkuu kunnes karhu lähtee matkoihinsa.

Toinen satunnainen vihollinen on kettu, joka uhkaa nimenomaan lampaiden karitsointiin. Moninainen petoihin kuuluvat myös villikoirat, jotka varmasti nykyään ovat lammaslauman pahin uhka. Ne ovat yhtä ovelia kuin sudet, mutta niiden tottuneisuus ihmisen läsnäoloon tekee niistä sutta uskaliaampia ja siten vaarallisempia.

Riskeistä ja vaikeuksista huolimatta lammasvahtina työskentelevä maremmano-abruzzese elää mitä parhaita koiran elämää. Se ei joudu koskaan olemaan kytkettyä, se elää luonnollisessa ympäristössään pienessä sosiaalisessa ryhmässä, jossa se on erittäin arvostettu. Mitkään keinotekoiset rajoitukset eivät kahlitse sen elämistä.

ROTU MÄÄRITELMÄ

ROTU	FCI	SKL-FKK
MAREMMANO-ABRUZZESE CANE DA PASTORE MAREMMANO- ABRUZZESE	Ryhmä 1. Lammas- ja karja koirat (paitsi sveitsiläiset karjakoirat) Alaryhmä 1. Rotumääritelmä numero 201 Rotumääritelmä hyväksytty 15.09.1992 Italialainen rotu	Käännös hyväksytty 16.08.1994

Huom. Lihavoitua otsikkoa seuraava teksti on virallisen rotumääritelmän osa. Kursivoitu teksti on ao. kohtaan liittyvä kommentti.

YLEISVAIKUTELMA: Maremmano-abruzzese on suuri, voimakasrakenteinen ja olemukseltaan hieman karkeatekoinen koira. Samalla se on majesteettinen ja ylväs. Runko on säkäkorkeutta pitempi. Koiran koon ja eri ruumiinosien mittasuhteet ovat tasapainoiset kuten myös pään pituuden suhde runkoon.

Koiran on vaikutettava voimakasrakenteiselta ja vahvalihaksiselta, erityisesti uroksen. Ilmavat, kevyet mutta myös liian raskaat koirat ovat virheellisiä. Koiran ikään tulee kiinnittää huomiota, sillä rotu on myöhään kypsyvä. Se on fyysisesti valmis vasta 3-4-vuotiaana. Karkeatekoisuus näkyy usein vain m711ä koirilla, joilla on runsas turkki. Paljon ulkona oleskelevat koirat kasvattavat rodulle tyypillisen runsaan kauluksen ja karvoituksen jalkoihin. Tästä johtuen koira näyttää ja myös tuntuu huomattavasti vahvemmalta kuin se ehkä itse asiassa on. Olemuksellaan koira kuvastaa ylväyttä ja riippumattomuutta. Liikkeessä koiran kuuluu pitää päänsä samalla tasolla selkälinjan kanssa. Pään pitäminen korkealla liikkeen aikana ei ole rodunomaista. On siis väärin kannattaa koiran päätä, jotta luotaisiin miellyttävämpi profiili. Rungon pituuden ja säkäkorkeuden välinen suhde on noin 10/9. Koira on siis suorakaiteen muotoinen. Ihanteellisista mittasuhteista esiintyy poikkeuksia ja niitä voidaan jossain määrin sallia. Etenkin nartut saattavat olla rungoltaan pitempiä. Jotta koira vaikuttaisi mittasuhteiltaan tasapainoiselta, on säkäkorkeuden oltava oikeassa suhteessa koiran painoon.

65 cm korkea uros painaa n 35 kg

73 cm korkea uros painaa n 45 kg

TÄRKEÄT MITTASUHTEET: Pään pituus on 4/10 säkäkorkeudesta. Kuonon pituus on 1/10 kallon pituutta pienempi. Rungon pituus on 1/18 säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän syvyys on hieman vähemmän kuin puolet säkäkorkeudesta. (Esim. 68 cm korkealla koiralla syvyys on n 32 cm).

Koska esim. 68 cm korkean koiran pään pituus on 27,2 cm, tarkoittaa tämä sitä, että pää on suhteellisen suuri, voimakas ja pitkänomainen. Kuonon pituus on vähän pienempi kuin kallon pituus: 68 cm korkealla koiralla kuonon pituus on 12,2 cm ja kallon pituus 15cm. Pään muoto on kiillamainen kuonon pysyessä kuitenkin vahvana.

Rungon pituus ylittää säkäkorkeuden:

*n. 4,0 cm 73 cm korkealla koiralla n. 77 cm
n. 3,8 cm 70 cm korkealla koiralla n. 74 cm
n. 3,7 cm 68 cm korkealla koiralla. 72 cm
n. 3,6 cm 65 cm korkealla koiralla n. 69 cm
n. 3,3 cm 60 cm korkealla koiralla n. 63,5 cm*

Rungon pituus mitataan rintalastan päästä istuinluun kärkeen.

Rintakehä ulottuu kyynärpäihin (kts. kuva rintakehän mitat sivulla 22).

Neljä narttua, joilla hyvät rungon mittasuhteet ja kulmaukset.

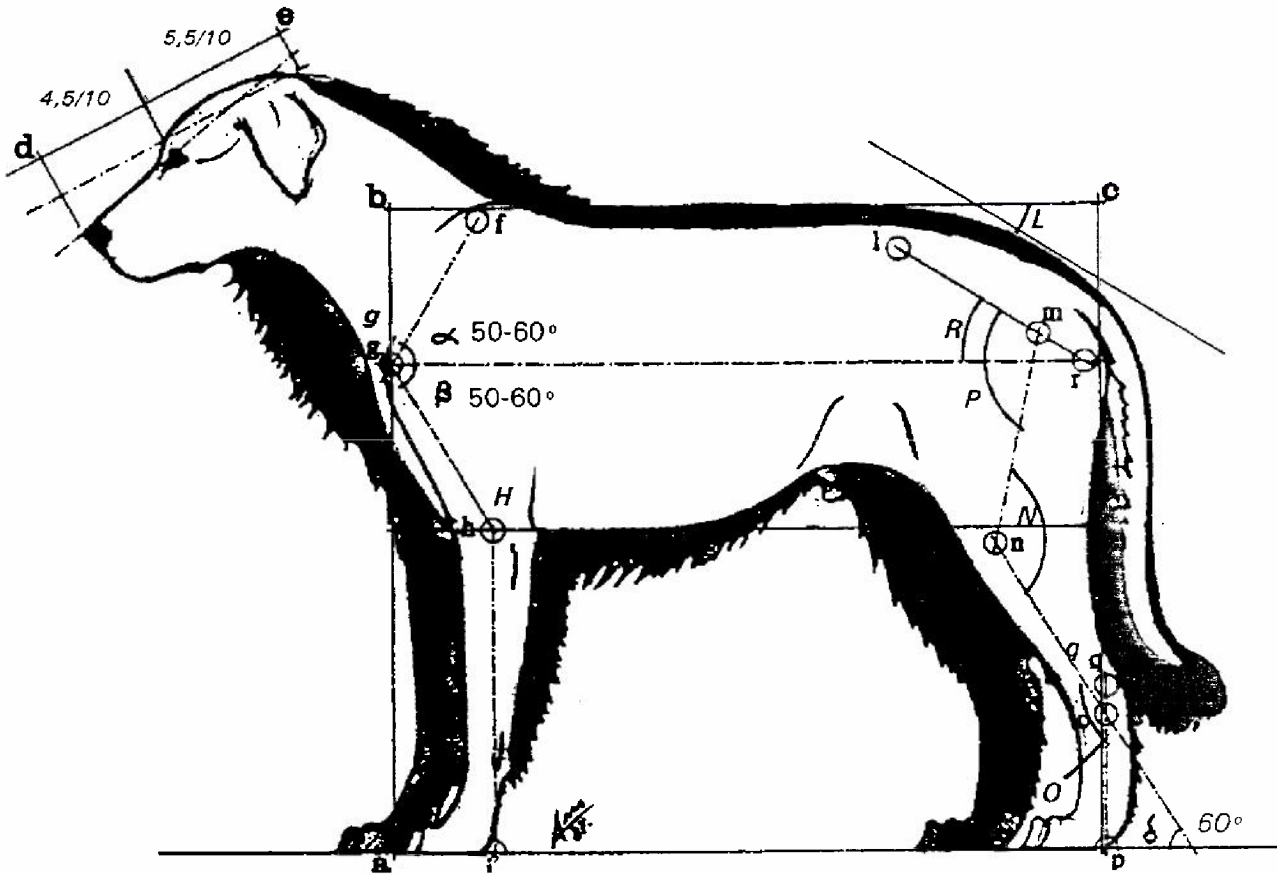

Neljä urosta, joilla hyvät rungon mittasuhteet ja kulmaukset.

ROTUMÄÄRITELMÄSSÄ MAINITTUJA KULMIA JA MITTASUHTEITA

ab = säkäkorkeus

bc = rungon pituus, $1/18 >$ säkäkorkeus ab

de = pään pituus, $1/4$ säkäkorkeudesta ab

fg = lapaluun pituus, $1/4$ säkäkorkeudesta ab

gh = olkavarren pituus, 30 säkäkorkeudesta ab

hi = kyynärvarren pituus $52,87$ säkäkorkeudesta ab

lr = lantion pituus, $33,3$ säkäkorkeudesta ab

mn = reiden pituus, $33,3$ säkäkorkeudesta ab

no = säären pituus, $32,5$ säkäkorkeudesta ab

qp = kintereen korkeus, $30,9$ säkäkorkeudesta ab

H = olkavarrenluun ja varttinäluun välinen kulma, $145-150^\circ$

L = lantion kaltevuus sarvennaisista hännän kiinnitys kohtaan, 20°

N = reiden ja sääriluun välinen kulma, $135-140^\circ$ o kinnerkulma, $140-150^\circ$

P = lonkan ja reiden välinen kulma, 100°

R = suoliluu-istuinluu linjan kaltevuus $\sim 30^\circ$

α = lapaluun kaltevuus vaakatasoon nähden, $50-60^\circ$

β = olkavarren kaltevuus vaakatasoon nähden, $50-60^\circ$

γ = säären kaltevuus vaakatasoon nähden, 60°

LUONNE: Koiran pääasiallinen tehtävä on lauman ja yleensä omaisuuden vartioiminen ja puolustaminen. Se suorittaa tehtävänsä vakuuttavasti, valppaasti, rohkeasti ja päättäväisesti. Vaikka se on luonteeltaan ylpeä eikä alistu helpolla, se voi myös olla hyvin kiintynyt isäntäänsä ja ympäristöönsä.

Koiran toiminta lauman vahtina selostetaan kohdassa: RODUN HISTORIAA / KÄYTTÖTARKOITUS. Maremmano-abruzzese on älykäs ja sävyisä luonteeltaan. Laumaa tai isäntänsä omaisuutta vartioidessaan se on rohkea ja raivokas. Lammasvahdin luonteenpiirteisiin kuuluu pehmeys, josta johtuen koira muistaa epämiellyttävät kokemukset pitkään. Epäluuloisuus kaikkea vierasta kohtaan on tyypillistä ja koira saattaa antaa hermostuneen vaikutelman ollessaan koko ajan valppaana ympäristönsä suhteen. Se voi olla myös hyvin valikoiva ja tarkka tehdessään tuttavuutta vieraiden ihmisten kanssa. Itsenäisenä, ylpeänä koirana se saattaa vaikuttaa hyvin etäiseltä ja itseensä sulkeutuneelta. Varsinaista miellyttämisen halua koiralla ei ole, ja siksi se saattaa suhtautua joskus hyvin torjuvasti omistajankin pyyntöihin. Koiran ylpeä ja riippumaton luonne ovat kehittyneet vuosisatojen kuluessa sen työskennellessä lammasvahtina paimenen korvaamattomana työtoverina. Koska se on jätetty yksin kantamaan vastuuta lampaista ja tekemään päätökset, siitä on kehittynyt koira, joka pitää paimenta tasavertaisena kanssaan. Paimenkoiralle tyypillinen palvova alistuneisuus ei kuulu maremmano-abruzzesen luonteenpiirteisiin. Tämä asettaa koiran käsittelylle ja opettamiselle omat vaatimuksensa. Älykkäänä se oppii nopeasti, mutta kyllästyy helposti. Pakotteiden käyttämisestä se ei pidä. Koska maremmano-abruzzese on helposti loukkaantuva, pehmeä koira, sitä tulee käsitellä oikeudenmukaisesti ja huomaavaisesti. Itsenäinen ja ylpeä luonne vaatii kunnioittavan mutta myös määrätietoisen ja johdonmukaisen käsittelyn. Sanotaan, että koira tottelee omistajaansa vain silloin, jos se pitää tätä sen arvoisena. Molemmipuolinen luottamus ja kunnioitus ovat tärkeitä. Koira ei sovi epävarmalle ihmiselle, koska se luontaisen taipumuksensa mukaan ottaa hyvin helposti "ohjat käsiinsä" tehden itsenäisiä päätöksiä silloin, kun katsoo tarpeelliseksi.

Pentuaajan sosiaalistamisella on erittäin tärkeä merkitys, jotta maremmano-abruzzese sopeutuisi meidän yhteiskuntaamme. Sen tulee pikkupentuna saada hyviä kokemuksia vieraista ihmisistä, eläimistä ja ympäristöistä. Koiralle sopiva elinympäristö on maaseutu, jossa sillä on mahdollisuus liikkua mahdollisimman paljon vapaana ja vartioida isännän omaisuutta ja reviiriä. Koira viihtyy ulkona säästä huolimatta. Oikealla kasvatuksella on tärkeä merkitys koiran luonteen kehittymisessä. Vahtimisvaisto on jalostettu perintökäsitteisiin. Vahtimisen ilmeneminen ja hallittavuus ovat kuitenkin ympäristön ja opettamisen avulla muokattavissa.

Rodun kotimaassa kennelit pitivät koirakannan terveenä ja työkykyisenä käyttämällä jalostuksessa paimenten koiria. Jotta maremmano-abruzzese olisi tasapainoinen luonteeltaan, on jalostuksessa vältettävä sisäsiitosta, valittava oikea elinympäristö ja rodun luonnetta ymmärtävä omistaja. Oman perheensä parissa maremmano-abruzzese on rauhallinen, turvallinen ja usein erittäin hellyyden kipeä seuralainen. Se tuntee hyvin omat perheenjäsenet ja tottuu ympäristön tavanomaisiin ääniin. Kotoa poistuessaan omistaja voi sataprosenttisesti luottaa murtohälyttimeensä: vierailta ei ole asiaa. Omalla reviirillään koirat voivat suhtautua vaihtelevalla tavalla vieraisiin. Suuri merkitys on sosiaalistamisella ja omistajan käsittelykyvyllä. Yksilölliset luonteenpiirteet vaikuttavat luonnollisesti myös asiaan. Rodun ja oman koiransa tunteva omistaja oppii pelaamaan "koiransa kanssa siten, ettei ongelmia synny. Joskus voi olla parempi pitää koira poissa vieraiden läsnäollessa. Synnynnäisestä vahtimisvaistostaan johtuen koira saattaa nähdä uhkaa sellaisissakin tilanteissa, joissa meidän mielestämme ei ole mitään erikoista. Tästä syystä koira on valvottava aina vieraiden tullessa, läsnäollessa ja poistuessa.

Alueensa ulkopuolella maremmano-abruzzesen tulisi käyttäytyä kuin minkä tahansa hyvätapaisen koiran. Näyttelykehässä liikkeessa koira ei saavuta paimenkoiralle tyypillistä näyttävyyttä, koska se seuraa omistajaansa tämän vaatimuksesta, harvemmin siksi, että siitä olisi tavattoman hauskaa olla omistajalleen mieliksi.

Tuomarien tulisi ymmärtää rodun luonnetta ja lähestyä ja käsitellä koira ystävällisesti, rauhallisesti ja varmasti. Epäluuloisenkin yksilön kohdalla sen tulisi onnistua omistajan avustuksella. Omistaja voi itse näyttää koiransa hampaat, jonka jälkeen tuomari käsittelee.

Luonne on hyvin laaja käsite ja luonteenpiirteet ilmenevät monessa eri tilanteessa. Koiran luonnetta on mahdoton arvioida vain näyttelykehässä. Siellä suoritettu arvio kuvaa koiran käyttäytymistä tuomaria kohtaan sillä hetkellä. Me maremmano-abruzzesen omistajat toivomme, että tuomari kirjoittaisi arvosteluun esim. koira käyttäytyy arasti, ystävällisesti jne. Siis sana luonne jätettäisiin tässä yhteydessä pois. Seuramme yhteisissä tilaisuuksissa harjoitteleminen paljon koiran käsittelyä ja näyttelyissä esittämistä. Jaamme myös kirjallista informaatiota rodun ominaisuuksista.

Nartun ja uroksen sukupuolileiman on oltava selvä ja sen pitää näkyä koiran päästä

PÄÄ: Pää on suuri ja litteä, kartion muotoinen ja muistuttaa jääkarhun päätä.

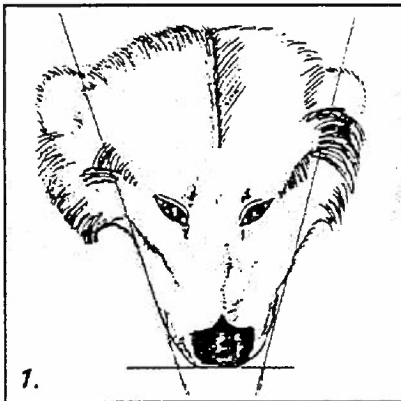
Maremmano-abruzzesen pää on ero tuttava selvästi muiden saman tyyppisten valkoisten koirien päästä

(slovakian cuvac, unkarin kuvesz, pyreneittenkoira).

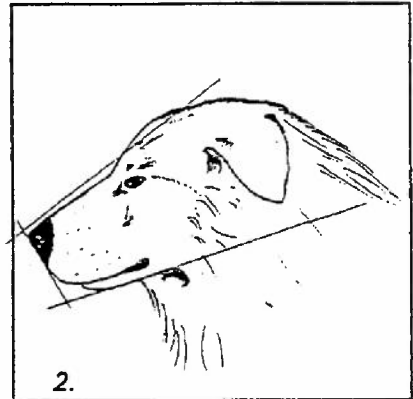
Maremmano-abruzzesen pää on dolikokefaalinen (= pitkäkalloisuus, pään muoto, jossa kallon pituus on suhteellisen suuri verrattuna sen leveyteen). Sitä voidaan kuvailla susimaiseksi. Pään tulee siis olla enemmän pitkä kuin lyhyt. Pitkänomaisuudesta huolimatta maremmano-abruzzesen pään tulee olla leveä myös korvien välistä (poskiluiden kaarien välistä). Kuono-osa ei saa olla liian lyhyt, sen on oltava vahva ja kavennuttava tasaisesti kuonon kärkeä kohden.

Pään pituus on 4/10 (40) koiran säkäkorkeudesta. Jotta pää olisi LITTEÄ (edestä ja sivulta katsottuna), täytyy otsapenkereen olla pieni. Jotta pää olisi kartion muotoinen (edestäpäin katsottuna), täytyy kuonon tyven olla vahva, otsapenkereen vähän korostunut ja kallon aavistuksen verran kupera ja riittävän leveä korvien välistä. Kauluksen tulee alkaa poskista ja päältaelta. Lisäksi korvien ja silmien tulee olla pienet ja oikean muotoiset.

Oikean tyyppinen pää on tylpän kiilan mallinen sekä edestä että sivulta katsottuna. Uroksen ja nartun sukupuolileiman tulee näkyä päästä.

1. ja 2. Oikean muotoinen pää on tylpän kiilan mallinen sekä edestä että sivulta katsoen. Se on litteä ja kartion muotoinen.

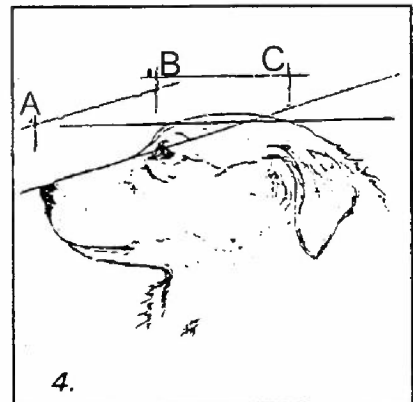
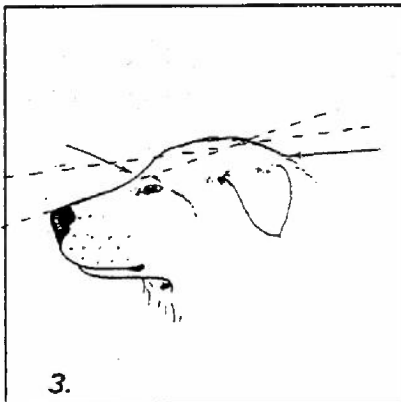

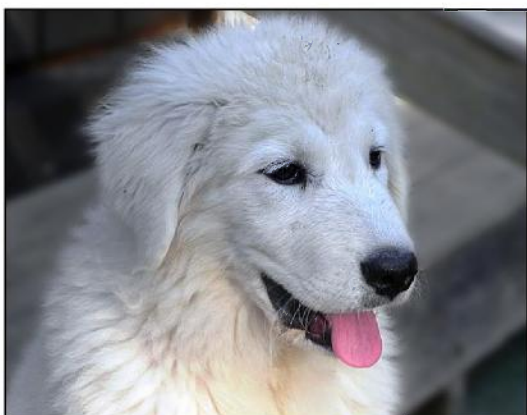
Jääkarhun pää on kartion muotoinen; leveä korvien välistä ja kuono-osa on vahva myös tyvestään.

3. Oikein eriävät kallon ja kuonon selän linjat. Otsapenger on melko loiva. Niskakyyhmy on melko huomaamaton.

4. Pään pituus on 4/10 koiran säkäkorkeudesta. Kuono on 1/10 kallon pituutta lyhyempi.

Kaunispäinen narttu-pentu, jolla on oikein asettuneet korvat

Noin puolivuotiaat sisarukset, edessä uros ja takana narttu, joilla on lupaavat päät ja ilmeet.

Urospentu, jolla on vahva kuono-osa ja kauniit silmät, jotka ovat asettuneet riittävän kauas toisistaan.

Kaunisilmeinen urospentu

Kuono-osan kiilamaisuuden voi nähdä pennun ylävirin hampaiston suunnasta.

Tässä tutkitaan narttupentua, jolla on erinomainen luusto ja hyvältä vaikuttava rakenne. Kuono-osa on vahva ja kuonon selkä on tasainen. Huulet ovat tiiviit. Oikean malliset, tiiviit tassut ja häntä ulottuu yli kintereen.

Työkoirauros, jolla on vahva kauniin mallinen pää.

Rekisteriin otettu nuori työkoirauros, jolla tyvistetyt korvat. Kallo on leveä ja kuono-osa on vahva ja kiilamainen. Okran väriset silmät ovat tehokkaan näköiset ja oikein sijoittuneet. Liian tummista silmistä on vaikea erottaa pupillan kokoa, joka kertoo vastapuolelle koiran tunnetilasta.

Kaunis kiilamainen pää, hymyilevä ilme.

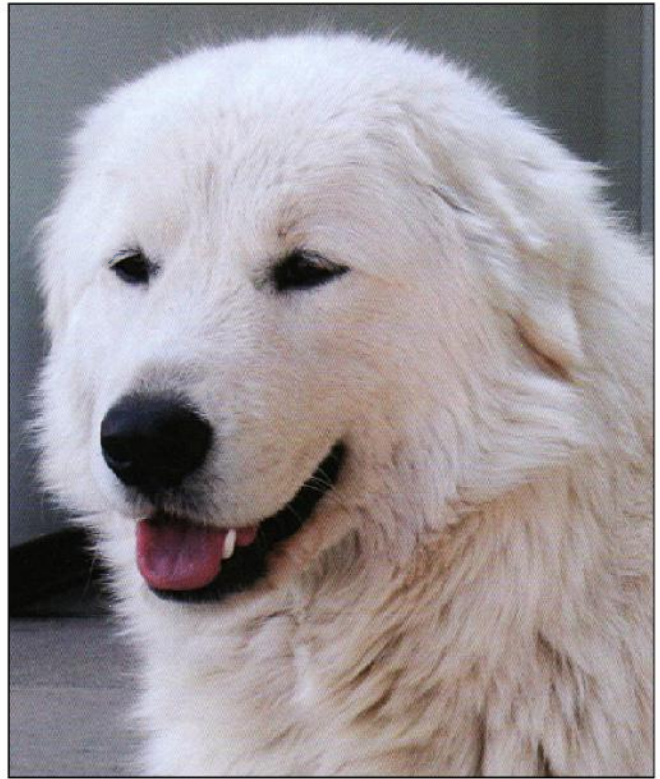
Uros jonka korva on oikein asettunut

Tyyppillinen tarkkaileva asento.

Upea pää, kauniit silmät, valkea turkki, johon korvat kätkeytyvät.

Kaulus ei voi koskaan olla liian runsas. Sen tulee alkaa heti kallon takaa ja poskista korvien edestä. Turkin ansiosta pään linjat vaikuttavat pehmeiltä. Korvat kätkeytyvät turkkiin ja niskakyhmy jää piiloon.

Oikeanlainen kallon sivuprofiili

Vahva urosmainen pää

Kaunis hymyileväilmeinen uros, jolla on hienot silmät ja mahtava kaulus.

Tällä uroksella on erittäin kaunis ilme

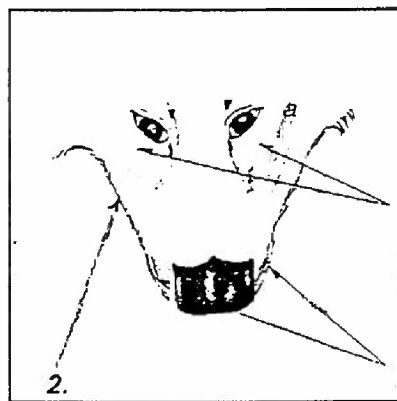
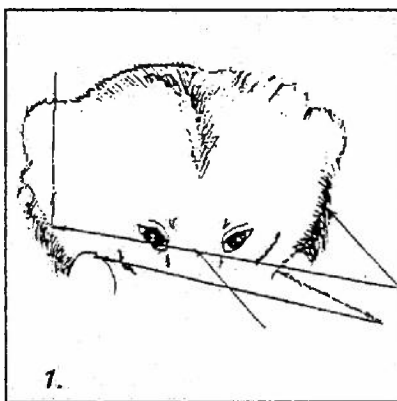
KALLO: Kallo on melko leveä, kallon sivulinjat hieman pyöristyneet. Sivukuvaltaan kallo on myös kupera. Kallon ja kuonon ylälinjat eivät ole aivan yhdensuuntaiset, josta johtuen pään sivu kuva on hiukan kupera. Kulmakaaret ovat kohtuullisen korostuneet. Otsaurre on vähäinen. Niskakyhmy on melko huomaamaton.

Kallo on edestä ja sivulta katsottuna hieman kupera. Kallo on hieman pitempi kuin kuono-osa ja sen leveys poskiluiden kohdalta mitattuna on melkein yhtä suuri kuin sen pituus. Pyöreä, pallomainen kuten myös täysin tasainen kallo on virheellinen. Kallon on oltava niin leveä, että silmien väliin jää tilaa.

Runsaan kauluksen tulee alkaa heti kallon takaa, jolloin niskakyhmy jää piiloon. Edessä kauluksen tulee alkaa pyöristyneistä poskista. Nämä seikat ovat tärkeitä rotupiirteitä maremmo-abruzzesen päässä. Kohtuullisen korostuneet kulmakaaret, pieni otsapenger ja vähäinen otsaurre korostavat LITTEÄN pään vaikutelmaa.

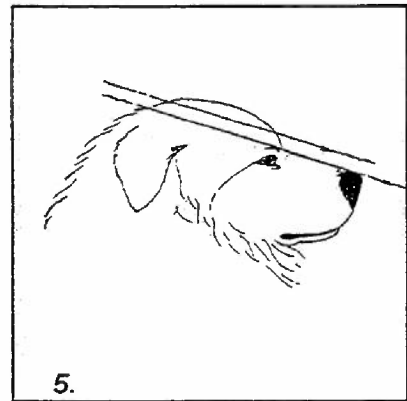
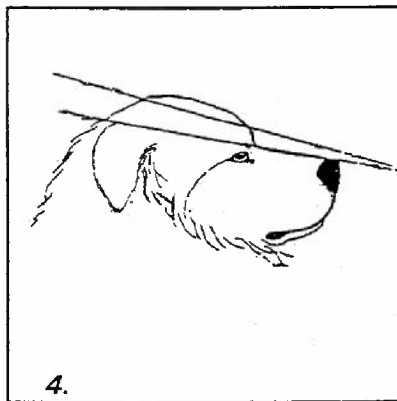
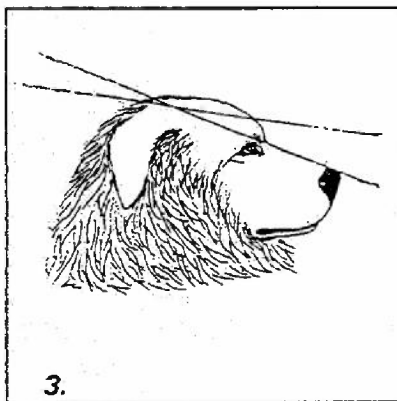
Kallon ja kuonon ylälinjat eivät ole aivan yhdensuuntaiset, jolloin ne eriävät toisistaan kevyesti kuonon edessä.

VIRHEITÄ: Kuonon edessä yhtyvät kallon ja kuonon ylälinjat. Samansuuntaiset kallon ja kuonon ylälinjat. Kallon edessä toisistaan liikaa eriävät kallon ja kuonon ylälinjat.

1. Kallon leveys on melkein yhtä suuri kuin sen pituus. Kallo on sivulinjoiltaan hieman pyöristynyt. Kauluksen tulee alkaa korvien edestä poskista. Kuonon tyvi on vahva ja täyteläinen. Silmien välissä on tilaa.

2. Kuono on silmien alta hieman kovertonut. (Silmen aluset vaikuttavat "veistetyltä") Kuonon etuosa pysyy tasaisena. Kuonon tyvi on leveä. (pyöristynyt)

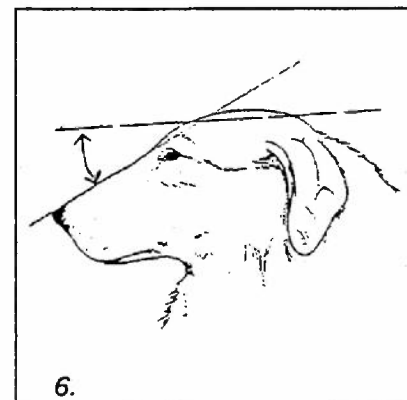
3. Kallo on sivukuvaltaan hieman kupera. Kallon ja kuonon ylälinjat eivät ole aivan yhdensuuntaiset. Korvat ovat pienet, korkealle ja suhteellisen taakse kiinnittyneet. Koiran ollessa rentona ne ovat hieman taaksepäin kääntyneet.

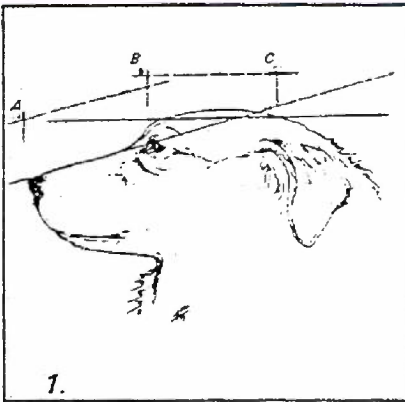
Mantelinmuotoiset silmät, vahva kuono, tiiviit huulet. Kaulus alkaa poskista ja kallon takaa.

4. Virhe; kallon ja kuonon ylälinjat yhtyvät kuonon edessä. Otsapenger on liian korostunut.

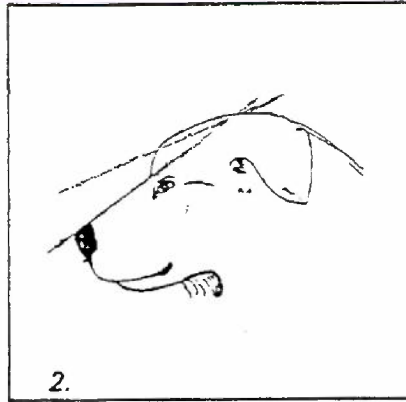
5. Virhe; kallon ja kuonon ylälinjat ovat yhdensuuntaiset

6. Virhe; kallon ja kuonon ylälinjat eriävät liikaa.

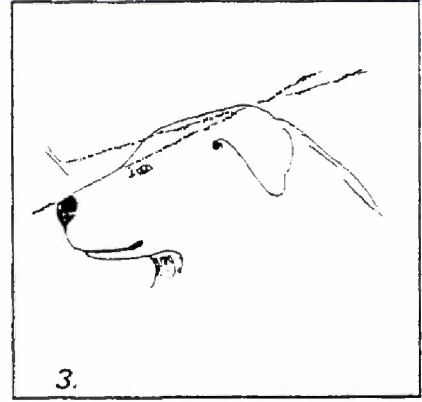

1. Pää, jossa oikeat mittasuhteet sekä kallon ja kuono-osien ylälinjat. Kallon ja kuono-osan suhdet luvut ovat: $AB=9/10$ BC :stä

2. Kallon ja kuono-osan ylälinjat eriävät toisistaan oikein, mutta otsapenger on liian voimakas.

3. Kallon ja kuono-osan ylälinjat eriävät oikein, mutta kallo on liian litteä ja niskakyyhmy liian esiin tuleva

KUONO: Pituudeltaan kuono on $1/10$ kallon pituutta lyhyempi. Suupielen kohdalta mitattuna kuonon syvyys on vähintään puolet pituudestaan. Kuono kapenee tasaisesti kärkeä kohden, tästä huolimatta kuonon etuosa pysyy tylppänä. Kuono on silmien alta hieman kovertunut.

Kuono-osa on erittäin tärkeä kohta päässä, koska se antaa päälle oikean ulkomuodon.

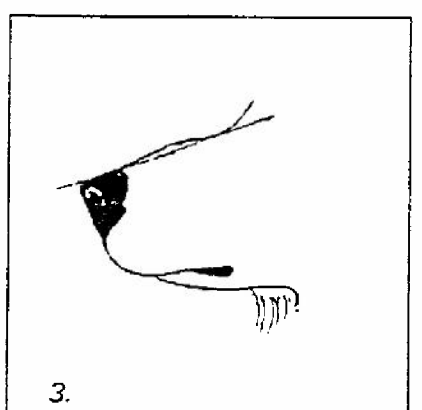
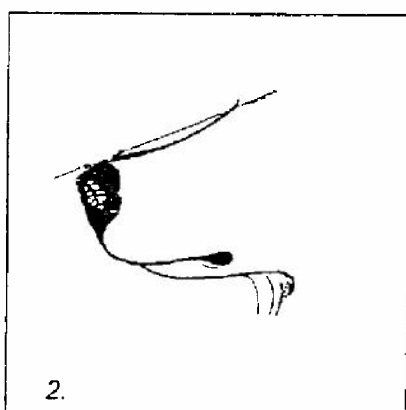
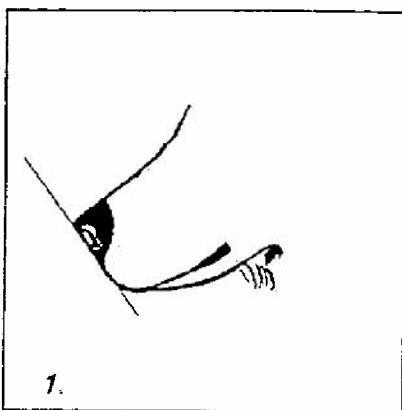
Kuono-osan pituus määräytyy kallon pituudesta ja oikea suhde on: Kuono-osa $4,5/10$ pään pituudesta ja kallo $5,5/10$ pään pituudesta. Kuono-osa on siis jonkin verran lyhyempi kuin kallo. Esim. 70 cm korkean koiran pään pituus on noin 28 cm ($4/10$ säkäkorkeudesta). Tällöin kuono-osien pituudeksi tulee noin 12,6 cm ja kallon pituudeksi noin 15,4 cm.

Jotta maremmano-abruzzesen pää muistuttaisi jääkarhun päätä, tulee kuono-osan olla VAHVA JA SYVYDELTAÄN RIITTÄVÄ. Vaikutelman on oltava TÄYTELÄINEN, silmien välissä on oltava tilaa. Kuonon vahvuus on arvioitava suhteessa koko päähän, sen on liityttävä sulavasti kalloon. Kuonon tyvi on vahva. Kuono kapenee tasaisesti kärkeä kohden etuosan pysyessä tylppänä. Edestäpäin katsottuna se vaikuttaa neliömäiseltä.

Maremmano-abruzzesen pää on tylpän kiilan mallinen sekä edestä että sivulta katsottuna. Kuonon sivulinjat eivät saa olla yhdensuuntaiset, sillä silloin pään kiilamaisuus häviää. Kuono ei saa vaikuttaa liian raskaalta, mikä usein johtuu roikkuvista huulista.

Kuono ei saa olla terävä, mikä usein johtuu kevyestä alaleuasta.

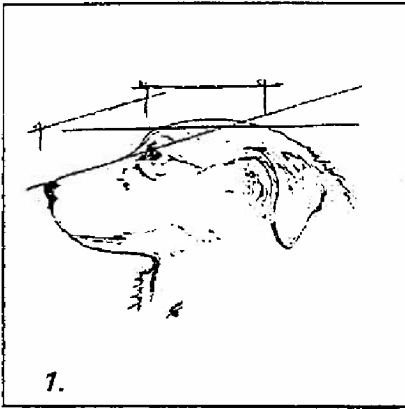
Virheitä ovat myös kovera tai kupera kuononselkä.

Kuonon etuosan alalinja muodostuu huulilinjasta kun taas taaempi osa muodostuu alaleuasta ja suupiielestä.

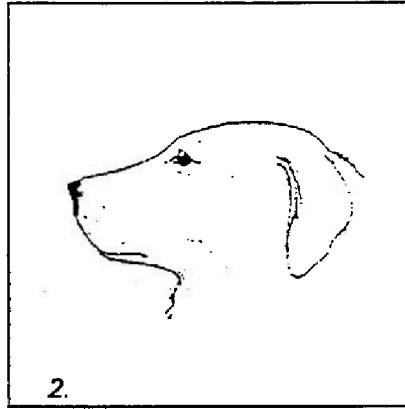
Huulet ovat tiiviit, peittävät juuri ja juuri hampaat. Kirsun etuosa on samassa linjassa kuonon etuosan pystysuoran linjan kanssa.

2. Virhe; kovera kuonon selkä. 3. Virhe; kupera kuonon selkä.

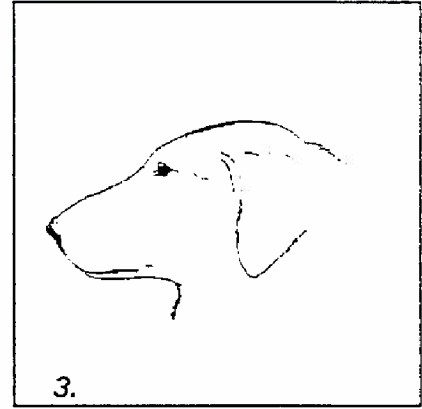
1.

1. Oikean tyyppinen pää.

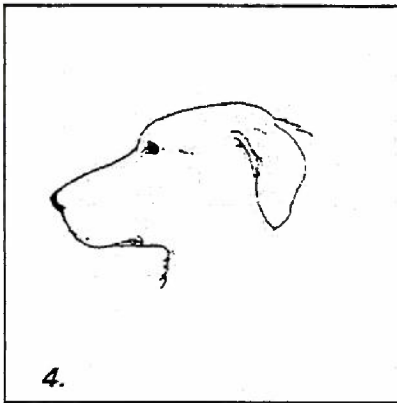
2.

2. Väärin; liian lyhyt kuono-osa.

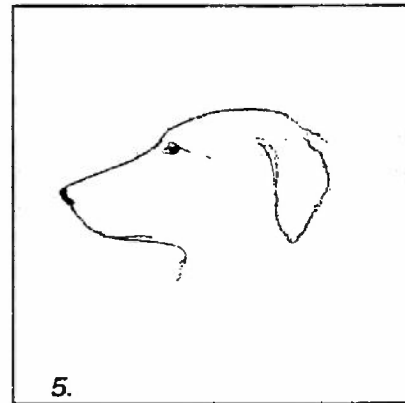
3.

3. Väärin ; kupera kuonon selkä, epätyypillinen, isot korvat.

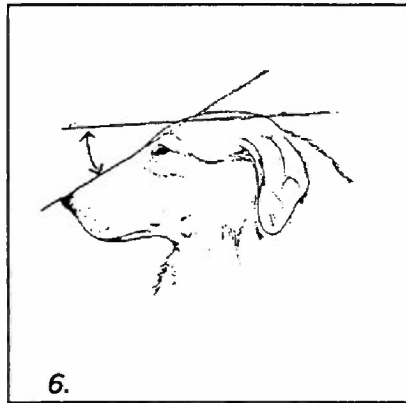
4.

4. Väärin; korostunut otsapenger. pyöreät silmät, löysät huulet.

5.

5. Väärin ; liian terävä kuono.

6.

6. Väärin ; liian toisistaan eriävät kallon ja kuonon linjat.

OTSAPENGER: Otsapenger on melko loiva. Kuonon ja otsan välinen kulma on aina hyvin avoin.

Loiva otsapenger tekee päästä oikean tyyppisen. Tällöin vaikutelma litteästä päästä korostuu. Puutteellinen otsapenger kuten myös korostunut ovat virheellisiä.

KIRSU: Kirsu on melko suuri ja samalla linjalla kuin kuononselkä. Se on kostea, viileä ja väriltään musta. Sieraimet ovat avoimet ja suuret. Sivulta katsottuna kuonon etuosa on samassa linjassa kuonon etuosan pystysuoran linjan kanssa.

HUULET: Ylähuulet muodostavat yhtymäkohdassaan pienen puoliympyrän. Huulet eivät ole kovin paksut. Ne peittävä juuri ja juuri hampaat ja näin suupieli on vain hieman korostunut. Kuonon etuosan alalinja muodostuu huulilinjasta, kun taas taaempi osa muodostuu alaleuasta ja suupielestä. Huulten reunat ovat mustat.

Koska kuono-osa on vahva, on huulten tiiviydellä suuri merkitys oikean ulkonäön kannalta. Voimakkaasti riippuvat huulet aiheuttavat sen, että kuono-osa on sivulinjoiltaan liian tasainen, jolloin kiilamaisuus häviää. Tällöin kuono-osan tyvikään ei ole oikealla tavalla täyteläinen. Suupielestä tulee myös usein roikkuva. Jos huulet ovat voimakkaasti roikkuvat, häviää edestäpäin katsottuna ylähuulten yhtymäkohdan muodostama puoliympyrän kaari ja muodostuukin väärinpäin käännetty V, mikä on väärin. Huulten roikkuessa ei myöskään alaleuka ole sivulta päin katsottuna rotumääritelmän edellyttämällä tavalla näkyvissä.

LEUAT: Vahvat ja normaalisti kehittyneet.

Vahva yläleuka on edellytyksenä täyteläiselle kuono-osalle. On myös tärkeää, että alaleuka on hyvin kehittynyt, sillä muuten ylähuulet peittävät kokonaan alaleuan eikä ulkonäkö ole rotumääritelmän mukainen. Heikko alaleuka tekee kuono-osasta terävän, eikä sivukuva ole oikea. Vahvaleukaisella koiralla kuonon etuosa vaikuttaa neliömäiseltä.

POSKET: Kohtuullisesti havaittavissa.

SILMÄT: Eivät suuret koiran kokoon nähden. Iiriksen väri okra tai tummanruskea. Sivulta katsottuna silmä ei saa olla syvällä tai ulkoneva. Ilme älykäs ja tarkkaavainen. Silmäaukot mantelinmuotoiset ja luomenreunat mustapigmenttiset.

Oikean ulkonäön kannalta silmien tulee olla riittävän etäällä toisistaan ja mantelinmuotoiset. Silmät ovat hieman ylöspäin vinot ja luomenreunojen tulee olla tiiviit. Roikkuvat alaluomet ovat virhe, työkoiralla ne keräävät likaa. Hyvässä silmässä näkyy silmänvalkuaista tuskin ollenkaan koiran kääntäessä silmiään. Tummiä silmiä suositaan, koska ne antavat koiralle lempeämmän ulkonäön. Paimenet puolestaan pitävät työkoirillaan vaaleita silmiä parempina, koska ne tekevät koirasta ilkeämmän ja vaarallisemman näköisen. Pyöreät, liian isot tai ulkonevat silmät ovat virheellisiä.

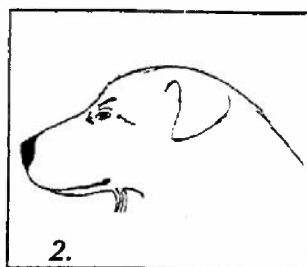
KORVAT: Korvat ovat kiinnittyneet huomattavasti poskiluun kaaren yläpuolelle. Ne ovat riippuvat, mutta hyvin liikkuvat, muodoltaan kolmiomaiset (V-muotoiset), kärkeä kohti kapenevat, eivät koskaan leveästi pyörityneet. Korvat ovat pienet koiran kokoon nähden. Korvien pituus on keskikokoisella koiralla korkeintaan 12 cm. Korvien kiinnityskohta on keskileveä. Ainoastaan työkoiralla voidaan sallia osittain ty pistetyt korvat. (Huom. Suomessa korvien ty pistys on kielletty).

Korvat ovat pienet ja korkealle kiinnittyneet. Tämä on tärkeä rotupiirre. Silmien korkeudelle kiinnittyneet korvat ovat virhe, koska tämä kuuluu pyreneittenkoiran rotupiirteisiin.

Korvien liikkuvuus on tärkeää ja rodulle tyypillistä. Koiran valpastuessa korvat nousevat tyvestään ja korvalehdet asettuvat eteenpäin. Normaali tilassa korvat ovat tyvestään alhaalla, kuitenkin selvästi poskiluun kaarten yläpuolella. Korvalehti roikkuu pään myötäisenä ja on jonkin verran taaksepäin kääntynyt. Koiran osoittaessa alistumiseleitä korvan tyvi on alhaalla, korvalehti viikkautuu taaksepäin ja korvaa tuskin näkee edestäpäin katsottaessa. Pään ilme on pehmeä, hymyilevä ja korvat kätkeytyvät runsaaseen kaulukseen.

Oikea-asentoisten rentona riippuvien korvien etureunat muodostavat sivulta katsottuna 90 asteen tai sitä suuremman kulman kuononselän ylälinjan kanssa. Oikea-asentoiset korvat sijaitsevat myös riittävän takana koiran päässä. Eteen kiinnittyneet korvat pilaavat rodulle tyypillisen ulkonäön. Rodussa esiintyy korvavirhettä, jolloin korva on aina taaksepäin viikkautunut.

Erittäin yleinen virhe on liian isot ja pyöreäkärkiset korvat, jotka pilaavat rodulle tyypillistä ulkonäköä. Oikeat korvat ovat tärkeä rotupiirre maremmo-abruzzesella (koko ja kiinnitys).

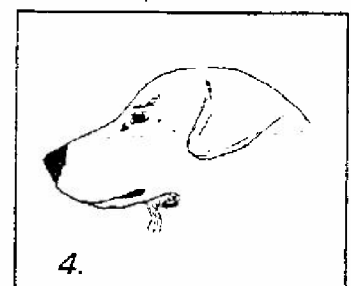
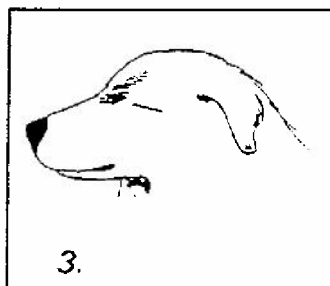

1. Korvat ovat kiinnittyneet huomattavasti poskiluun kaaren yläpuolelle. Oikea-asentoisten, rentona riippuvien korvien etureunat muodostavat 90 asteen tai sitä suuremman kulman kuononselän linjan kanssa.

2. Koiran valpastuessa korvat nousevat tyvestään ylös ja korvalehdet asettuvat eteenpäin.

3. Tyypillisesti taaksepäin käännetyt korvat. Tämä on rotutyypin erittäin tärkeä tunnusmerkki.

4. Virhe; huomaa, että oikea tyyppi häviää, jos korvat ovat kiinnittyneet liian eteen ja ne kannetaan näin. Jos korva on lisäksi liian iso ja pyöreäkärkinen häviää oleellinen rotupiirre

Nuoret nartut, joilla on erittäin feminiiniset päät.

Tällä nuorehkolla nartulla on oikein asettuneet silmät, leveä kallo ja kaunis ilme.

Nartulla on kauniit silmät, selvästi kiilamainen, täyteläinen kuono-osa ja pienet korvat, jotka asettuvat oikein piiloutuun pään karvoitukseen.

Narttu, jolla on vahva, kaunis pää ja maremmano-abruzzeselle tyypillinen hymyilevä ilme

Maremma-abruzzesen kallo on hieman kupera sekä edestä että sivulta päin katsottuna.

Tällä nartulla on kauniit silmät, tiiviit huulet ja vahva alaleuka.

Erittäin feminiininen, upea ilmeinen nuori narttu. Pää on selvästi kiillamainen, otsapenger on melko loiva, kuonon ja otsan välinen kulma on hyvin avoin. Kuono-osa on täyteläinen ja huulet tiiviit. Silmät ovat mantelin muotoiset ja etäällä toisistaan

PURENTA: Etuhampaat säännölliset, tasaisesti asettuneet, täydellisesti kehittyneet ja täysilukuiset. Hampaat valkoiset, voimakkaat. Leikkaava purenta.

Rodussa ei normaalisti esiinny hammaspuutoksia. Rotumääritelmän mukaan tasapurenta on virhe. Lievä alapurenta on niinikään virhe.

Vakava virhe on sellainen alapurenta, josta koiran ulkonäkö kärsii. Hylkäävä virhe on yläpurenta, koska silloin rodulle tyypillinen vahva kuono-osa häviää.

KAULA: Sivulta katsottuna kaulan ylälinja on kohtalaisen kaareva. Pituus ei saa ylittää 8/10 pään pituudesta. Eli kaula on aina päätä lyhyempi. Kaula on paksu, erittäin vahva ja lihaksikas. Ei löysää kaula nahkaa. Kaulan karvoitus on paksua ja pitkää ja siitä muodostuu kaulus, joka uroksella on erityisen selvä.

Kaula on suhteellisen lyhyt ja vahva. Esim. 70 cm korkean koiran kaulan pituus on korkeintaan 8/10 pään pituudesta. Pään pituus on 28 cm, kaulan pituus on korkeintaan 22,4 cm.

Valppaana ollessaan koira pitää kaulaansa pystyssä, mutta rentona liikkuessaan selkälinjan tasalla. Pitkä, runsas kaulus alkaa heti kallon takaa ja poskista korvien edestä. Se peittää niskakyhmyyn ja jatkuu selkään koiran ollessa täydessä turkissa.

VIRHEITÄ: Pitkä, hienostunut kaula. Löysä kaulanahka, joka saattaa kätkeytyä runsaaseen turkkiin. Kaulus, joka alkaa vasta niskasta.

ETURAAJAT: Raajojen tulee olla suorat sekä sivulta että edestä katsottuina. Raajat ovat oikeassa suhteessa runkoon, samoin kuin niiden eri osat toisiinsa nähden.

Vain koirilla, jotka ovat paljon ulkona, on hyvin karvoittuneet etujalat. Runsa karvoitus saattaa johtaa harhaan luuston vahvuutta arvioitaessa.

LAPA: Lapojen tulee olla pitkät, viistot, vahvalihaksiset ja niiden tulee sallia hyvin vapaat liikkeet. Lavan pituus on noin 1/4 säkäkorkeudesta. Kaltevuus vaakatasoon nähden 50-60 astetta.

Jos lavan kaltevuus vaakatasoon nähden on 50 astetta, se on hyvin viistoutunut. Jos kaltevuus on 60 astetta on lapa melko suora (etukulmaus).

OLKAVARSI: Kaksi kolmasosaa olkavarresta on tiiviisti rungon myötäistä. Olkavarsi on vahvalihaksinen ja kaltevuus vaakatasoon nähden 55-60 astetta. Olkavarren pituus on noin 30 säkäkorkeudesta. Edestä katsottuna olkavarsi on lähes pystysuora. Lavan ja olkavarren välinen kulma on 105-120 astetta.

Esim. 70 cm korkean koiran olkavarren pituus on noin 21 cm. Lapaluu-olkaluu (olkavarsi) kulma vaihtelee, välillä 105-120 astetta, jotta lapa ja olkavarsi olisivat riittävän pitkät. Kyynärpää sijaitsee suorassa linjassa lapaluun kärjen kanssa. On tärkeää, että olkavarsi on hyvin rungon myötäinen, jolloin kyynärpäät eivät ole ulkonevat.

KYYNÄRPÄÄT: Normaalisti rintakehän myötäiset. Nahka niissä on irtonaista ja pehmeää. Kyynärpään kärki on samalla pystysuoralla linjalla kuin lapaluun kärki. Olkavarren ja varttinäluun välinen kulma on 145-150 astetta.

Kyynärpään kärki sijaitsee hieman yli puolessa välissä säkäkorkeutta (52,8 % maasta mitattuna. Ks. kyynärvarsi.

KYYNÄRVARSI: Kyynärvarsi on vahvaluinen ja myötäilee pystysuoraa linjaa. Se on hieman olkavartta pitempi ja hiukan alle 113 säkäkorkeudesta. Eturaajojen pituus maasta kyynärpäähän on 52,8% säkäkorkeudesta.

Koska kyynärpää sijaitsee hieman yli puolessa välissä säkäkorkeutta, täytyy rintakehän syvyyden olla vähän alle puolet säkäkorkeudesta. Ks. tärkeät mittasuhteet. Vahva luusto ei ole sama kuin hyvässä karvassa olevat jalat. Runsasturkkinen koira hämää luulemaan, että se on luustoltaan vahva.

RANNE: Ranne on samalla pystysuoralla linjalla kuin kyynärvarsi. Se on voimakas, kuiva, sileä ja riittävän paksu. Herneluut selvästi esiin tulevat.

Herneluut näkyvät ranteen etupuolella.

VÄLIKÄMMEN: Sen pituus ei saa koskaan olla alle 1/6 koko eturaajan pituudesta maasta kyynärpäähän mitattuna. Se on hyvin kuiva, ihonalaista kudosta on niukasti. Sivulta katsottuna välikämmen on hieman viisto.

70 cm korkean koiran eturaajan pituus on 52,8% säkäkorkeudesta, eli n 37 cm.

RUNKO: Voimakasrakenteinen, 1/18 säkäkorkeutta pitempi.

Rungon pituus ylittää säkäkorkeuden (60-73 cm) noin 3,3-4,0 cm, jolloin rungosta tulee suorakaiteen muotoinen. Voimakasrakenteisella koiralla on tilava rintakehä.

YLÄLINJA: Lavoista lantioon suora, sen jälkeen hieman viettävä.

Kun puhutaan ylälinjasta, tarkoitetaan yhtenäistä viivaa, jonka muodostavat säkä, selkä, lanne ja lantio (risti). Säkä on hiukan selkälinjasta koholla, selkä ja lanneosa ovat suorat, lantio on laskeva.

SÄKÄ: Hiukan selkä linjasta koholla. Lapaluiden kärkien väli on leveä.

SELKÄ: Sivulta katsoen suora. Pituus on n 32% säkäkorkeudesta. Selkälinjan jatkeena oleva lanne on hieman kaartunut ja voimakaslihaksinen. Lanneosan leveys on lähes yhtä suuri kuin sen pituus, joka on 1/5 säkäkorkeudesta.

Esim. 70 cm korkean koiran selän pituus on n 22,4 cm ja lanneosan pituus on n 14 cm.

LANTIO: Leveä, vahva, lihaksikas. Kaltevuus sarvennaisista hännän kiinnityskohtaan 20 astetta vaakatasoon nähden. Kaltevuus kasvaa, jos seurataan suoliluu-istuinluu linjaa (30 astetta tai sitä suurempi). Näin ollen maremmano-abruzzesen lantio voidaan määritellä laskevaksi.

Lantion pituus on n 33,3% säkäkorkeudesta. Esim. 70 cm korkean koiran lantion pituus on n 23,3 cm. Korostettakoon, että lantion täytyy olla laskeva. Usein nähdään aivan liian lyhyitä ja suorita lantioita jolloin myös hännän kiinnitys on liian korkealla. Lantion on oltava vahva. Oikean mallinen lantio ja oikea hännän kiinnitys (ja kantaminen) ovat tärkeitä rotupiirteitä maremmano-abruzzesella.

RINTAKEHÄ: Tilava, ulottuu kyynärpäähän tasalle. Syvä, keskikohdastaan hyvin pyöristynyt. Rintakehän ympärysmittaan tulee olla noin 1/4 säkäkorkeutta suurempi ja sen leveyden, joka on suurimmillaan rintakehän keskikohdalla, tulee olla vähintään 32% säkäkorkeudesta. Rintakehä kapenee alaspäin pysyen silti tilavana rintalastankin kohdalla. Rintakehän pituuden, mitattuna vaakasuoraan rintalastan alueella, tulee olla 50% säkäkorkeudesta. Kylkiluut ovat hyvin kaareutuneet ja viistot. Kylkiluiden välit ovat hyvin leveät, viimeisetkin kylkiluut ovat pitkät, viistot ja selvästi avoimet.

Oikean mallinen rintakehä on normaalisti kaareutunut. Tynnyrimäinen tai litteä rintakehä on virheellinen.

Rintakehän syvyys on vähän pienempi kuin puolet säkäkorkeudesta (ks tärkeät mittasuhteet). Rintakehä ulottuu kyynärpäihin (kts. kyynärvarsi).

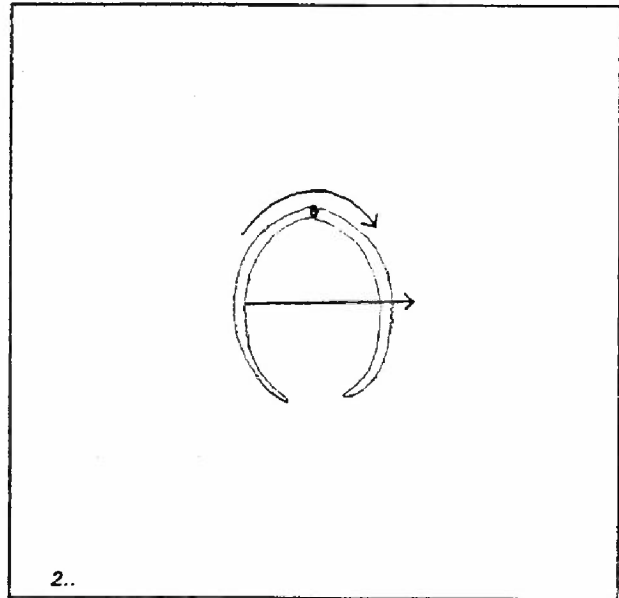
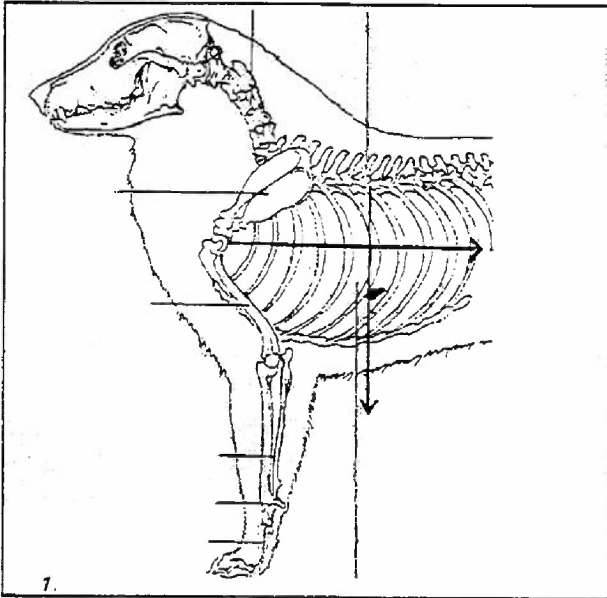
Esim. 70 cm korkean koiran mitat: Rintakehän syvyys on noin 33 cm.

Rintakehän ympärysmitta on noin 87,5 cm.

Rintakehän leveys on vähintään 22,5 cm.

Rintakehän pituus rintalastan alueella mitattuna on vähintään 35 cm.

Rintakehän pituus ulottuu ainakin puoliväliin koiran pituutta.

1. Rintakehän pituuden, mitattuna vaakasuoraan rintalastan alueella, tulee olla 50% säkäkorkeudesta. Rintakehän suuruus on hieman alle 50 % säkäkorkeudesta.

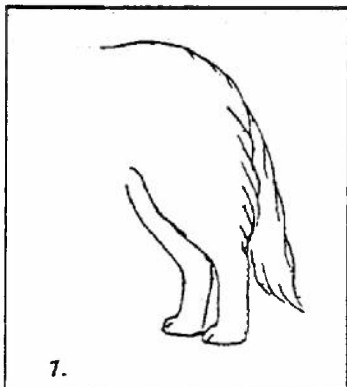
2. Rintakehän ympärysmitta on noin $\frac{1}{4}$ säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän poikittaismitta on vähintään 32 % säkäkorkeudesta puolivälissä korkeuttaan (leveys

ALALINJA: Sivulta katsottuna rintakehän alalinja on pitkä ja se nousee loivasti sulautuen vatsalinjaan.

TAKARAAJAT: Edestä ja sivuilta katsottuina raajojen tulee olla suorat. Takaraajat ovat mitoiltaan oikeassa suhteessa runkoon ja toisiinsa sekä niiden eri osat suhteessa toisiinsa.

REISI: Pitkä, leveä ja voimakaslihaksinen takaosa on hieman kupera. Sen leveys on $\frac{3}{4}$ reiden pituudesta. Reisi on hiukan viisto. Lonkan ja reiden välinen kulma on noin 100 astetta.

Reiden pituus on noin 33,3% säkäkorkeudesta. Esim. 70 cm korkealla koiralla se on 23,3 cm. Reiden leveys on $\frac{3}{4}$ 23,3 cm:stä eli 17,5 cm. Lonkan ja reiden välinen kulma on 100 astetta, mikä on ihanteellinen. Reiden lihasten on oltava vahvat.

1. Oikea reiden takaosan kuperaus.

2. Oikea, melko pieni kinnerkulma. Kun koira seisoo, tulee kintereen takaosan olla samalla pystysuoralla linjalla reiden takaosan kanssa

SÄÄRI: Säari on hiukan reittä lyhyempi, 32,5% säkäkorkeudesta. Kaltevuus vaakatasoon nähden on noin 60 astetta. Luusto vahva, lihaksisto kuiva, kinner selvästi erottuva.

70 cm korkean koiran säären pituus on noin 22,8 cm.

POLVI: Polven tulee olla täysin suorassa linjassa taajaan nähden. Se ei saa olla sisä- eikä ulkokierteinen. Reiden ja sääriluun välinen kulma on kohtalaisen avoin 135-140 astetta.

Ihanteellisena polvikulmana pidetään 110 astetta. Useimmilla roduilla se on 110-130 astetta. Maremmano-abruzzesen rotumääritelmän mukainen kulma on suurempi. jolloin polvikulma on siis suurempi kuin monella muulla rodulla.

KINNER: Kintereen korkeus on 30,9% säkäkorkeudesta. Se on sivulta katsottuna hyvin leveä. Kinner on myös sopivanpaksuinen. Kinnerkulma on 140-150 astetta.

70 cm korkean koiran kintereen korkeus on noin 21,6 cm. Kinnerkulma ei ole niin voimakas kuin monella muulla rodulla. Kun koira seisoo, tulee kintereen takaosan olla samalla pystysuoralla linjalla reiden takaosan kanssa. Koiran takajalkoja ei pidä esitettäessä venyttää pois rungon alta.

VÄLIJALKA: Voimakas, kuiva ja leveä. Sen pituus määräytyy kintereen korkeudesta. Kannukset poistetaan mikäli niitä esiintyy. (huom. Suomen eläisuojelulaki)

Maremmano-abruzzesella ei kuulu olla kannuksia takajaloissa, se on virhe. Ei ole harvinaista, että syntyy pentuja, joilla on kaksoiskannukset kuten pyreneittenkoiralla.

KÄPÄLÄT: Etukäpälät suuret, pyöreähköt. Varpaat tiiviit ja ne ovat tiheän ja lyhyen karvan peittämät. Kynnet mieluiten mustapigmenttiset, joskin ruskea väri sallitaan. Takapäälät ovat muuten samanlaiset kuin etukäpälät, mutta soikeammat.

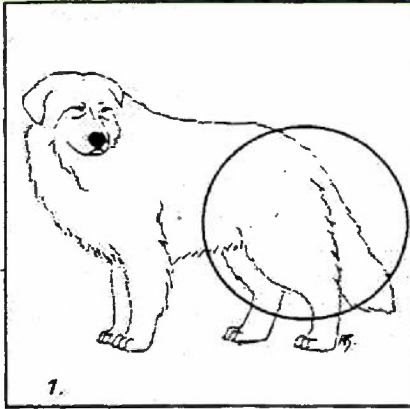
HÄNTÄ: Hännän kiinnityskohta on matalalla johtuen lantion viistoudesta. Häntä ulottuu yli kintereen koiran seistessä. Lepoasennossa häntä on alhaalla, mutta koiran innostuessa häntä nousee selkälinjan tasolle kärki jonkun verran kaartuneena. Häntä on tiheän karvan peitossa ilman hapsuja.

Täydellinen häntä on alas kiinnittynyt ja pitkä. Se ulottuu selvästi yli kintereen, karvoineen miltei maahan asti. Tälläisiä häntiä näkee harvoin, minimivaatimus on, että häntä ulottuu ainakin kintereeseen. Koiran seisoessa rentona hännän pitää roikkua alhaalla. Muunlaiset hännän asennot ovat virheellisiä eikä niitä tule hyväksyä. Koiran liikkeessä rentona hännän tulee edelleen pysyä alhaalla.

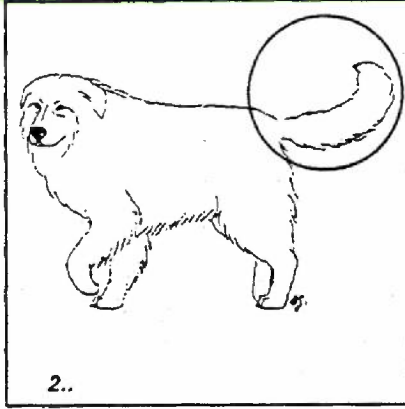
Kun koira on valpastunut, innostunut, saa häntä nousta siten, että 1/3 hännästä tyvestä alkaen pysyy selkälinjan tasalla ja hännän kärki kaartuu jonkin verran ylöspäin. Erittäin itsevarma koira nostaa häntäänsä suoraan ylöspäin. Joillakin koirilla on hännän päässä nk. paimenenkoukku. Tämä on hyvin tavoiteltu yksityiskohta maremmano-abruzzesella. Se ei siis ole virhe. Koiran ollessa rentona ja turkin ollessa runsas koukku tuskin edes huomaa muuten kuin käsin koettamalla.

VAKAVA VIRHE: Selän päällä kiertyneenä kannettu häntä. Tämä on hyvin tavallinen virhe koirillamme ja siihen tulisi tulevaisuudessa puuttua näyttelyarvosteluissa. Italialaiset rodun asiantuntijat ovat sitä mieltä, että selän päällä kiertyneenä kannettu häntä on VAKAVA TYYPPI VIRHE maremmano-abruzzesella.

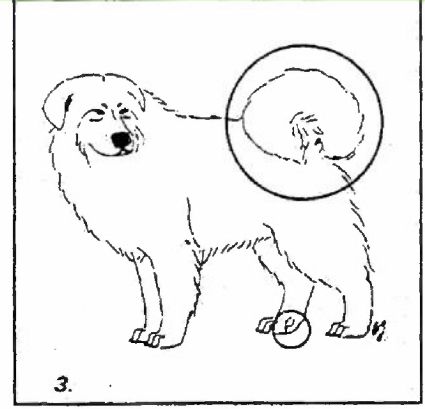
HYLKÄÄVÄ VIRHE: on kippurahäntä ja töpöhäntä.

1. Lepoasennossa koiran hännän tulee riippua alhaalla. Myös liikkeessä sen tulisi pysyä alhaalla.

2. Koiran innostuessa häntä saa nousta liikkeessä selkälinjan tasalle, kärki jonkun verran kaartuneena

3. Vakava virhe ; selän päälle kiertynyt häntä. Virhe ; kannukset takajaloissa.

Tässä oikein kiinnittynyt ja oikein kannettu häntä. Sen pituus ulottuu yli kintereen ja se on tiheän karvan peittämä ilman hapsuja. Koira liikkuu tyypillisesti pää selkälinjan jatkeena.

LIIKKEET: Pitkä askel, maatavoittava ravi.

Liikkeet ovat pitkät, vapaat, rennot ja joustavat. Varsinainen voiman käyttö ei näy, koira ikään kuin lipuu eteenpäin. Vaivattoman näköisessä liikkumisessa ilmenee energian käytön taloudellisuus. Vahtikoira säästää voimiaan vihollishyökkäyksiä varten. Liikkeet ovat täsmälliset ja selvät.

Rodulla on luontainen taipumus peitsaamiseen, mitä näkee ajoittain erityisesti lauman parissa työskentelevillä koirilla. Ravi on tyypillinen liikkumistapa. Koiran kuuluu pitää päänsä alhaalla selkälinjan tasalla, kun se liikkuu rentona. Joutsenkaulaa ei saa olla. Rodunomaisesta liikkumisesta puuttuu siis tietty ryhdikkyys ja näyttävyyys. Päättä ei saa kiskoa taluttimen avulla ylös.

Hännän tulee olla alhaalla tai korkeintaan selkälinjan tasalla pään kaartuessa kevyesti ylöspäin. HUOM! EI SAA NOUSTA KIEPILLE SELÄN PÄÄLLE!

HYLKÄÄVÄ VIRHE: Jatkuva peitsaaminen.

IHO: Kaikkialla tiiviisti rungon myötäinen, melko paksu. Limakalvojen ja peräaukon pigmenttien tulee olla mustat, samoin päkiöiden.

Koira on kiinteän tuntuinen, nahkaa ei saa olla rungossa tai muualla liikaa, Usein löysänahkaisella koiralla on löysä kaulanahka ja myös naamassa liikaa löysyyttä, jolloin huulet ovat roikkuvat ja silmät avonaiset. Monet koirat pohjoismaissa kärsivät pigmentin puutteesta etenkin talvella. Saadessamme uutta materiaalia Italiasta tämä on helppo korjata tulevaisuudessa, MUUT ROTUPIIRTEET ovat tärkeämpiä kuin pigmentti.

KARVAPEITE: Erittäin runsas, pitkä, karkeahko. Hyvin rungon myötäinen. Kevyt aaltoilu sallitaan. Karvapeite muodostaa runsaan kauluksen kaulan ympärille ja kohtuullisen hapsumaisen karvoituksen reisien takapinnoille. Sen sijaan karva on lyhyttä kuonossa, kallossa, korvissa ja kaikkien raajojen etupuolilla. Karvan rakenne vaikuttaa hieman lasimaiselta. Karvan pituus on rungossa jopa 8 cm. Pohjavilla on runsasta vain talvella.

Turkin oikea laatu on tyyppin kannalta erittäin tärkeä. Turkin on tunnettava karkealta, miltei kuin hevosen jouhet. Jos turkkia katsotaan auringon valossa, karvojen päät kimaltavat kuin lasisauvat. Oikean laatuinen turkki on likaa hylkivä ja säältä suojaava, mikä on työkoiralle välttämätöntä. Suora rungon myötäinen turkki on arvostettava paremmaksi kuin hieman laineikas, ellei jälkimmäinen ole parempi laadultaan. Turkin pituudessa esiintyy vaihteluita, laatu on tärkeämpi kuin pituus.

Kaulus ei voi koskaan olla liian runsas. Kaulus on eräs tärkeä rotupiirre maremmano-abruzzesella. Kauluksen tulee alkaa heti kallon takaa ja poskista korvien edestä. Turkin ansiosta pään linjat vaikuttavat pehmeiltä, karheutta tai teräväpiirteisyyttä ei saa näkyä. Korvat kätkeytyvät turkkiin ja niskakyhmy jää piiloon. Kaulus ulottuu selkään asti. Koiralla ei kuulu olla runsasta alusvillaa kesällä, joten se on luonnollisesti vaatimattomamman näköinen.

HYLKÄÄVÄ VIRHE: Kihara turkki.

VÄRI: Yksivärinen valkoinen. Norsunluun, vaalean oranssin tai sitruunan väriset varjostumat sallitaan jos niiden lukumäärä on rajoitettu.

Valkoisella ei tarkoiteta liidunvalkoista. Oikea valkoinen väri muistuttaa lampaan villan valkoista väriä. Mitä häikäisevämmän valkoinen turkki on sitä pehmeämpi se yleensä on laadultaan. Maremmano-abruzzesen turkin pitää olla karkeahko, lialta ja säältä suojaava. Turkin laatu on tärkeämpi kuin sen valkoisuus. Varjostumat sallitaan, yleensä niitä on pään alueella etenkin korvissa. Ne saattavat ulottua myös selän alueelle.

KOKO: Säkäkorkeus uroksilla 65 - 73 cm, nartuilla 60 - 68 cm.

PAINO: Urokset 35 - 45 kg, nartut 30 - 40 kg

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi kivistä, jotka ovat normaalit ja hyvin kivespusseihin laskeutuneet.

VIRHEET: Jokainen poikkeama rotumääritelmästä on virhe, josta tulee rangaista harkiten sen merkitystä ja levinneisyyttä. Virheitä ovat myös jatkuva peitsaus tai kannusten esiintyminen.

Kannukset on poistettava takajaloista. (huom. Suomen eläisuojaelulaki)

VAKAVAT VIRHEET:

PÄÄ: Kallon ja kuononselän linjat yhdensuuntaiset. Korostunut, häiritsevä alapurenta.

Myös kuonon edessä yhtenevät tai toisistaan liikaa eriävät kallon ja kuononselän linjat ovat vakavia virheitä, koska pää menettää rodulle tyypillisen muotonsa.

HÄNTÄ: Selän päälle kiertynyt.

KOKO: Pienempi tai suurempi kuin mitä rotumääritelmä sallii.

LIIKKEET: Jatkuva peitsaus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

KIRSU: Täydellinen pigmentin puute.

KUONONSELKÄ: Selvästi kupera tai *kovera*.

SILMÄT: Osittainen tai molemminpuolinen pigmentinpuute silmäluomen reunoissa. Herasilmät. Molemminpuolinen karsastus.

PURENTA: Yläpurenta.

HÄNTÄ: Kippurahäntä. Töpöhäntä (synnyännäinen tai typistetty).

KARVAPEITE: Kihara.

VÄRI: Isabellan väri, isabellan tai norsunluun väriset selvärajaiset läiskät. Mustat varjostumat.

SUOMEN MAREMMANO-ABRUZZESE SEURA RY

Suomen Maremmano-Abruzzese Seura ry perustettiin 9.6.1990 Mynämäellä.

Seura on Suomen Seurakoirayhdistys ry:n (SSKY) alainen jäsenyhdistys, Suomen Kennelliiton hyväksymä rotua harrastava yhdistys.

Seura vastaa ja päättää kaikista rotua koskevista virallisista jalostuksellisista asioista, edustaa virallisesti rotua Suomessa ja sen ulkopuolella.

Seura on ainoa yhdistys Suomessa, jolla on oikeus järjestää rodun ulkomuotoarviointiin liittyviä tapahtumia ja näyttelyitä, joissa käytetään FCI:n alaisuuteen kuuluvia virallisia tuomareita.

Suomen Maremmano-Abruzzese Seura ry:n jäsenenä saat rotua koskevat viralliset tiedot. Kokoamme talteen koirakantamme sukutaulut, terveystiedot ja näyttely- ym. tulokset. Jäsenkasvattaja rekisteröi myös pentueensa edullisemmin Suomen Kennelliitossa.

Pyrimme järjestämään joka vuosi tapaamisen joko kesä- tai syyspäivänä, sekä mahdollisuuksien mukaan muita yhteisiä tapaamisia.

Jäsenlehti

Jäsenlehtemme TURVAKARRI pyritään julkaisemaan kahdesti vuodessa.

Hallitus : puheenjohtaja@maremmano-abruzzese.fi

Sihteeri : sihteeri@maremmano-abruzzese.fi

Jalostus : jalostus@maremmano-abruzzese.fi

Kotisivut : www.maremmano-abruzzese.fi

ESITYKSESSÄ ON KÄYTETTY SEURAAVAA AINEISTOA:

Standard del Pastore maremmano-abruzzese (ENCI 27.11.1989.)

---hyväksytty FCI:ssä 15.9.1992.

---hyväksytty SKL:ssa suomenkielinen käännös 16.8.1994.

KIRJAT:

Luigi Guidobono Cavalchini, 1991: I Pastori Italiani: Il Pastore Bergamasco, Il Maremmano-abruzzese.

Franca Bottini Terruzzi, 1992: Il Pastore Maremmano Abruzzese.

Fiorenzo Fiorone, 1987: I Pastori Italiani: Il Maremmano-abruzzese e Il Bergamasco.

Silvia De Cillis, 2010: Pastore Maremmano Abruzzese.

MUUT JULKAISUT:

ANPI:n (Associazione Nazionale Pastori Italiani) julkaisut no 1 – 1 semestre 1992 ja no 2 semestre 1992-1993.

The Northern Maremma Association kirja, 1989.

Kompedium för maremmano-abruzzese till SKK:s domarexamination i Stockholm 27-28/10 1990. Sen on koonnut Arthur Hammond.

Kompedium för maremmano-abruzzese till SKK:s domarexamination i Stockholm 27/2 1994. Sen on koonnut Bo Wisfelt. Tekijän luvalla käännetty suomeksi.

Lehti Canis Pastoralis, 2002.

Tuomarineuvottelussa 15.10.1994 esitetyt videot (kooste): Arthur Hammond ja Bo Wisfelt.

ASIAANTUNTIJA-APU ja OSA VALOKUVISTA:

Franca Simondetti, delle Grandes Murailles, Anna Albrigo, di Selvaspina, Bo Wisfelt, Kennel Pastore, Arthur Hammond, Kennel Maremmano, Giacinto D'Alessio, Giancarlo Rainaldi, Agostino Molinelli, Paolo Damiani ja Agostino Di Cola.

VALOKUVIEN OTTAJIA:

Petra Frondelius, Sanna Vuoreheimo, Pauli Juppi, Amy Scales, Petri Örling

Alkuperäisen version graafinen suunnittelu ja taitto Arno Martens, aineiston kokoaminen Anne Juppi, 1994.

Uusitun version graafinen suunnittelu ja taitto Timo Kataja, 2015.

Uusitun version kuvien kokoaminen ja niiden kommentit Anne Juppi, 2015.

Aineiston koonnut Anne Juppi.

